

ROZPORZĄDZENIE RADY

z dnia 17 maja 1999 r.

dotyczące wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia

(1257/1999/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 36 i 37,

uwzględniając propozycję Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽⁴⁾,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽⁵⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) wspólna polityka rozwoju wsi powinna towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać, a zatem uczestniczyć w osiąganiu celów polityki, o których mowa w art. 33 ust. 1 Traktatu;
- (2) zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) Traktatu, podczas wypracowywania wspólnej polityki rolnej oraz specjalnych metod służących jej realizacji, należy brać pod uwagę szczególny charakter działalności rolniczej, który wynika ze struktury społecznej rolnictwa oraz ze strukturalnej i naturalnej różnorodności pomiędzy różnymi regionami rolniczymi;
- (3) zgodnie z art. 159 Traktatu, przy wdrażaniu każdej wspólnej polityki należy brać pod uwagę cele, o których mowa w art. 158 i 160, dotyczące wspólnej polityki w dziedzinie spójności ekonomicznej i społecznej oraz uczestniczyć w ich osiąganiu; działania na rzecz rozwoju wsi powinny mieć zatem wkład do tej polityki w regionach słabiej rozwiniętych (Cel 1) oraz w regionach stojących w obliczu trudności związanych z restrukturyzacją (Cel 2), takich jakie zostały określone w rozporządzeniu Rady nr 1260/1999/WE, z dnia 21 czerwca 1999, wprowadzające ogólne przepisy dotyczące funduszy strukturalnych ⁽⁶⁾;
- (4) działania zaprojektowane w celu wspierania rozwoju struktur rolniczych zostały wprowadzone do wspólnej polityki rolnej już w roku 1972; przez prawie dwie dekady podejmowano próby zintegrowania rolniczej polityki strukturalnej w szerszym kontekście społecznym i ekonomicznym

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr C 170, z 4.06.1998, s. 7.

⁽²⁾ Opinia wydana w dniu 6 maja 1999 (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. WE nr C 407, z 28.12.1998, s. 210.

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr C 93, z 6.04.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr C 401, z 22.12.1998, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. WE nr L 161, z 26.06.1999, s. 1.

terenów wiejskich; reforma polityki z roku 1992 położyła nacisk na wymiar środowiskowy rolnictwa jako największego użytkownika gruntów;

- (5) polityka rolna jest aktualnie realizowana za pomocą wielu kompleksowych instrumentów;
- (6) w najbliższych latach, rolnictwo będzie musiało dostosować się do nowych realiów i dalszych zmian w zakresie rozwoju rynku, polityki rynkowej i zasad handlu, wymagań oraz popytu konsumentów oraz kolejnego rozszerzenia Wspólnoty; zmiany te wpłyną nie tylko na rynki rolne, ale także ogólnie na lokalne gospodarki terenów wiejskich; polityka rozwoju wsi powinna mieć na celu przywrócenie oraz podniesienie konkurencyjności terenów wiejskich, a zatem powinna mieć też udział w utrzymaniu i tworzeniu nowych miejsc pracy na tych terenach;
- (7) powinno się zachęcać i wspierać ten rozwój poprzez reorganizację i uproszczenie istniejących instrumentów na rzecz rozwoju wsi;
- (8) niniejsza reorganizacja powinna brać pod uwagę doświadczenie zdobyte podczas stosowania istniejących instrumentów, a zatem powinna być oparta o te instrumenty, którymi są, z jednej strony, instrumenty wdrażane w ramach obecnych celów priorytetowych promujących rozwój wsi poprzez przyspieszenie dostosowania struktur rolnych w ramach reformy wspólnej polityki rolnej oraz ułatwiających rozwój i przystosowanie strukturalne obszarów rolnych (Cele 5a i 5b), zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 2052/88/EWG, z dnia 24 czerwca 1988, dotyczącym zadań dla funduszy strukturalnych i ich efektywności, oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych istniejących instrumentów finansowych⁽¹⁾ oraz z rozporządzeniem Rady nr 4256/88/EWG, z dnia 19 grudnia 1988, ustalające przepisy wdrażające rozporządzenie nr 2052/88/EWG w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF) Sekcja Orientacji ⁽²⁾, a także, z drugiej strony, instrumenty wdrażane jako działania dodatkowe dla reformy wspólnej polityki rolnej z 1992 r., wprowadzone rozporządzeniem Rady nr 2078/92/EWG, z dnia 30 czerwca 1992, dotyczącym metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady nr 2079/92/EWG, z dnia 30 czerwca 1992, ustanawiającym system pomocy Wspólnoty dla wcześniejszych emerytur w sektorze rolnym ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Rady nr 2080/92/EWG, z dnia 30 czerwca 1992, ustanawiającym system pomocy Wspólnoty dla działań leśnych w rolnictwie ⁽⁵⁾;
- (9) ramy zreformowanej polityki rozwoju wsi powinny objąć wszystkie obszary wiejskie Wspólnoty;
- (10) trzy istniejące, towarzyszące przedsięwzięcia wprowadzone w roku 1992 przez reformę wspólnej polityki rolnej (agro-środowisko, wcześniejsze emerytury i zalesianie) powinny zostać uzupełnione systemem dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji i podlegających pewnym ograniczeniom środowiskowym;

⁽¹⁾ Dz.U WE nr L 185, z 15.07.1988, s. 9. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 3193/94/WE (Dz.U WE nr L 337, z 24.12.1994, s. 11).

⁽²⁾ Dz.U WE nr L 374, z 31.12.1988, s. 25. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 2085/93/EWG (Dz.U WE nr L 193, z 31.07.1993, s. 44).

⁽³⁾ Dz.U WE nr L 215, z 30.07.1992, p. 85. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji nr 2272/95/WE (Dz.U WE nr L 288, z 1.12.1995, s. 35). Rozporządzenie poprawione przez rozporządzenie Komisji nr 1962/96/WE (Dz.U WE nr L 259, z 12.10.1996, s. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U WE nr L 215, z 30.07.1992, s. 91. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji nr 2773/95/WE (Dz.U WE nr L 288, z 1.12.1995, s. 37).

⁽⁵⁾ Dz.U WE nr L 215, z 30.07.1992, s. 96. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji nr 231/96/WE (Dz.U WE nr L 30, z 8.02.1996, s. 33).

- (11) inne przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi powinny tworzyć część programów zintegrowanego rozwoju dla regionów objętych Celem 1, oraz mogą stanowić część programów na rzecz regionów objętych Celem 2;
- (12) na obszarach wiejskich przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi powinny towarzyszyć polityce rynkowej i ją uzupełniać;
- (13) wsparcie rozwoju wsi przez EAGGF powinno opierać się o jednolite ramy prawne ustalające jakie przedsięwzięcia kwalifikują się do wsparcia, ich cele oraz kryteria wyboru przedsięwzięć kwalifikujących się;
- (14) biorąc pod uwagę zróżnicowanie terenów wiejskich Wspólnoty, polityka rozwoju wsi powinna być zgodna z zasadą subsydiarności; powinna ona zatem być tak dalece zdecentralizowana jak to możliwe, a nacisk musi być położony na udział i podejście "oddolne"; kryteria uznawania przedsięwzięć za kwalifikujące się do wsparcia na rzecz rozwoju wsi nie powinny zatem wykraczać poza zakres konieczny dla osiągnięcia celów polityki rozwoju wsi.
- (15) spójność z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej i innymi wspólnymi politykami wymaga jednak, aby pewne podstawowe kryteria wsparcia zostały określone na poziomie Wspólnoty; w szczególności powinno się unikać nieuzasadnionego zakłócenia konkurencyjności wynikającego z działań na rzecz rozwoju wsi;
- (16) w celu zapewnienia elastyczności i uproszczenia procedury prawnej, Rada powinna przekazać Komisji wszystkie uprawnienia niezbędne do wdrażania, zgodnie z trzecim myślnikiem art. 202 Traktatu:
- (17) na strukturę rolnictwa we Wspólnocie ma wpływ istnienie dużej ilości gospodarstw, którym brakuje warunków strukturalnych, aby zapewnić odpowiednie dochody i warunki życia rolnikom i ich rodzinom;
- (18) celem pomocy inwestycyjnej Wspólnoty jest zmodernizowanie gospodarstw rolnych i poprawa ich zdolności produkcyjnych;
- (19) warunki Wspólnoty dotyczące kwalifikowania przedsięwzięć uprawnionych do pomocy inwestycyjnej powinny być uproszczone zgodnie z istniejącymi obecnie warunkami zapisanymi w rozporządzeniu Rady nr 950/97/WE, z dnia 20 maja 1997 r., dotyczącym poprawy efektywności struktur rolniczych ⁽¹⁾;
- (20) przyznawanie pewnych specyficznych korzyści młodym rolnikom może nie tylko ułatwić założenie przez nich gospodarstw, ale także dostosowanie strukturalne ich gospodarstw po ich założeniu;
- (21) ewolucja i specjalizacja rolnictwa wymaga odpowiedniego poziomu szkolenia ogólnego, technicznego i ekonomicznego dla osób zaangażowanych w działalność związaną z rolnictwem czy leśnictwem, szczególnie jeśli chodzi o nowe podejście do zarządzania, produkcji i sprzedaży;
- (22) szczególny wysiłek jest potrzebny dla edukowania farmerów i informowania ich o metodach prowadzenia gospodarki rolnej przyjaznych dla środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 142, z 2.06.1997, s. 1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 2331/98/WE (Dz.U. WE nr L 291, z 30.10.1998, s. 10).

- (23) uwzględniając doświadczenie zdobyte przy wdrażaniu rozporządzenia nr 2079/92/EWG, powinno się zachęcać do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę w sektorze rolnym w celu poprawy wydajności gospodarstw rolnych;
- (24) wsparcie dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji powinno przyczyniać się do ciągłości użytkowania terenów rolniczych, zachowania krajobrazu, utrzymania i promowania zrównoważonych systemów rolniczych;
- (25) klasyfikacja obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji powinna być dokonana na bazie wspólnych kryteriów;
- (26) nie ma potrzeby nowego klasyfikowania na poziomie Wspólnoty obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji;
- (27) w celu zapewnienia efektywności systemu wsparcia i zapewnienia osiągnięcia celów tego systemu powinny zostać zapisane warunki dotyczące uprawnień do uzyskania dodatków wyrównawczych;
- (28) w przypadkach ograniczeń w rolniczym użytkowaniu ziemi z powodu ograniczeń środowiskowych, może być niezbędne udzielenie wsparcia rolnikom w celu rozwiązania specyficznych problemów wynikających z tych ograniczeń.
- (29) w najbliższych latach powinno się położyć nacisk na instrumenty agro-środowiskowe dla wsparcia rozwoju zrównoważonego obszarów wiejskich i w celu odpowiedzenia na wzrastające zapotrzebowanie społeczne na usługi związane ze środowiskiem;
- (30) powinno się kontynuować, zgodnie z rozporządzeniem nr 2078/92/EWG, wsparcie agro-środowiskowe dla określonych przedsięwzięć środowiskowych, uwzględniając doświadczenie zdobyte przy wdrażaniu tego systemu, tak jak zostało to opisane w sprawozdaniu Komisji przygotowanym zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 2078/92/EWG;
- (31) system pomocy agro-środowiskowej powinien być kontynuowany w celu zachęcenia rolników, by służyli społeczeństwu jako całości poprzez wprowadzanie lub kontynuowanie stosowania praktyk rolnych zgodnych z wzrastającą potrzebą ochrony i poprawy stanu środowiska, zasobów naturalnych, gleby, różnorodności genetycznej i utrzymania stanu krajobrazu;
- (32) powinno się zachęcać do poprawy przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych poprzez wspieranie inwestycji w tym zakresie;
- (33) wsparcie takie może być w znacznym stopniu oparte o istniejące warunki wyszczególnione w rozporządzeniu Rady nr 951/97/WE, z dnia 20 maja 1997, w sprawie poprawy warunków przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (34) należy zapewnić, aby takie inwestycje były rentowne i aby rolnicy mieli udział w zyskach ekonomicznych z takiego przedsięwzięcia;
- (35) leśnictwo jest integralną częścią rozwoju wiejskiego i działania w zakresie leśnictwa powinny być zawarte w ramach systemu wsparcia rozwoju wsi; wsparcie dla leśnictwa nie powinno powodować zachwiania konkurencyjności i powinno być neutralne względem rynku;
- (36) działania związane z leśnictwem powinny być przyjęte w świetle przedsięwzięć Wspólnoty i państw członkowskich na poziomie międzynarodowym, oraz powinny one opierać się na planach

⁽¹⁾ Dz.U WE nr L 142, z 2.06.1997, s. 22.

zalesiania państw członkowskiego; działania takie powinny uwzględniać także specyficzne problemy związane ze zmianą klimatu;

- (37) działania w zakresie leśnictwa powinny być oparte o istniejący system, który ustanowiony został rozporządzeniem Rady nr 1610/89/EWG, z dnia 29 maja 1989, ustanawiającym przepisy wykonawcze dla rozporządzenia nr 4256/88/EWG w odniesieniu do systemu rozwoju i optymalnego użytkowania obszarów zalesionych i terenów wiejskich na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾, oraz rozporządzeniem Rady nr 867/90/EWG, z dnia 29 maja 1990, dotyczącym poprawy warunków przetwórstwa i sprzedaży produktów leśnych ⁽²⁾;
- (38) zalesienie terenów rolniczych jest szczególnie istotne z punktu widzenia użytkowania ziemi oraz z punktu widzenia środowiska, a także jako wkład do powiększających się dostaw niektórych produktów leśnych; wsparcie zalesiania obowiązujące w ramach rozporządzenia nr 2080/92/EWG powinno być zatem kontynuowane, uwzględniając doświadczenie zdobyte podczas wdrażania tego systemu, tak jak opisane jest to szczegółowo w raporcie Komisji przedstawionym zgodnie z art. 8 ust. 3 odnośnego rozporządzenia;
- (39) wypłaty powinny być przyznawane na działania służące utrzymaniu i poprawie stabilności ekologicznej lasów na niektórych obszarach;
- (40) wsparcie powinno być przyznawane innym działaniom związanym z działalnością rolniczą oraz jej konwersją; lista działań powinna zostać zdefiniowana na bazie doświadczenia oraz z uwzględnieniem potrzeby rozwoju terenów wiejskich częściowo w oparciu o działania i usługi nierolnicze, tak aby odwrócić trend schyłku społecznego i ekonomicznego oraz zmniejszania populacji na terenach wiejskich; działania w celu usunięcia nierówności i promowania równych szans kobiet i mężczyzn powinny być wspierane;
- (41) wzrasta popyt konsumentów na produkty rolne i żywność produkowaną organicznie; tworzy się zatem nowy rynek na produkty rolne; rolnictwo organiczne poprawia trwałość działań rolniczych i ma dlatego udział w ogólnych celach niniejszego rozporządzenia; specyficzne przedsięwzięcia wspierające rozwój wsi mogą dotyczyć produkcji, przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych produkowanych w sposób organiczny;
- (42) przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi uprawnione do wsparcia przez Wspólnotę powinny być zgodne z prawem wspólnotowym, a także powinny być spójne z innymi politykami Wspólnoty oraz z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej;
- (43) ze wsparcia na mocy niniejszego rozporządzenia powinny zostać wyłączone przedsięwzięcia kwalifikujące się do wsparcia w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, a w szczególności te, które podlegają wsparciu w ramach systemu wspólnych organizacji rynku, poza wyjątkami uzasadnionymi obiektywnymi kryteriami;
- (44) w obliczu istniejącej pomocy grupom i stowarzyszeniom producentów w kilku wspólnych organizacjach rynku nie ma już potrzeby udzielania specyficznego wsparcia grupom producentów w ramach rozwoju wsi; odtąd system pomocy istniejący na mocy rozporządzenia Rady nr 952/97/WE, z dnia 20 maja 1997, w sprawie grup i stowarzyszeń producentów ⁽³⁾, nie powinien być kontynuowany;
- (45) finansowe wsparcie Wspólnoty przedsięwzięć towarzyszących, a także innych przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi, na obszarach innych niż Cel 1 powinno pochodzić z Sekcji Gwarancji

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 165, z 15.06.1989, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 91, z 6.04.1990, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. WE nr L 142, z 2.06.1997, s. 30.

Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF); podstawowe zasady finansowe przewidziane w rozporządzeniu nr 1260/1999/WE, zostały odpowiednio dostosowane;

- (46) finansowe wsparcie Wspólnoty przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi na obszarach objętych Celem 1 powinno nadal pochodzić z Sekcji Orientacji EAGGF, za wyjątkiem trzech istniejących obecnie przedsięwzięć towarzyszących oraz wsparcia dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji i obszarów podlegających ograniczeniom środowiskowym;
- (47) uwzględniając wsparcie przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi objętych programowaniem Celu 1 i 2, rozporządzenie nr 1260/1999/WE powinno stosować się w szczególności do zintegrowanego programowania tych przedsięwzięć; zasady dotyczące finansowania powinny jednakże uwzględniać finansowanie przedsięwzięć przez Sekcję Gwarancji w regionach objętych Celem 2;
- (48) przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi nie objęte programowaniem w ramach Celu 1 lub 2 powinny zostać objęte programowaniem rozwoju wsi podlegającym szczególnym zasadom; poziom wsparcia takich przedsięwzięć powinien być zróżnicowany zgodnie z ogólnymi zasadami ustalonymi w art. 29 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999/WE, uwzględniając w odpowiednim stopniu wymaganie spójności społecznej i ekonomicznej; odtąd poziom wsparcia powinien być zróżnicowany podobnie jak pomiędzy obszarami Celu 1 i 2 oraz innymi obszarami; poziomy ustalony w niniejszym rozporządzeniu są maksymalnymi poziomami pomocy Wspólnoty;
- (49) oprócz programów rozwoju wsi Komisja powinna mieć możliwość zlecenia przeprowadzania studiów na temat rozwoju wsi ze swojej własnej inicjatywy oprócz inicjatywy przewidzianej w art. 19 i 20 rozporządzenia nr 1260/1999/WE;
- (50) powinny zostać ustalone odpowiednie zasady monitorowania i oceny wsparcia rozwoju wsi, przy użyciu jasno zdefiniowanych wskaźników uzgodnionych i przyjętych przed rozpoczęciem wdrażania programu;
- (51) przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi powinny kwalifikować się do wsparcia ze strony państw członkowskich bez żadnego współfinansowania ze strony Wspólnoty; w obliczu znacznego wpływu ekonomicznego takiej pomocy oraz w celu zapewnienia zgodności z przedsięwzięciami uprawnionymi do wsparcia ze strony Wspólnoty, a także dla uproszczenia procedur, powinny zostać ustalone szczegółowe zasady pomocy państwa;
- (52) powinna istnieć możliwość przyjęcia zasad przejściowych w celu ułatwienia przejścia od istniejących systemów pomocy do nowych systemów wsparcia rozwoju wsi;
- (53) nowy system wsparcia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu zastępuje istniejące systemy wsparcia, które zatem powinny zostać uchylone; w konsekwencji trzeba też będzie uchylić derogacje dotyczące obecnych systemów wsparcia dla najbardziej odległych regionów oraz wysp na Morzu Egejskim; nowe przepisy zapewniające odpowiednią elastyczność, dostosowanie i derogacje w celu uwzględnienia specyficznych potrzeb tych regionów, zostaną ustalone gdy będzie miało miejsce programowanie przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I CELE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa zakres pomocy Wspólnoty dla zrównoważonego rozwoju wsi.
2. Działania na rzecz rozwoju wsi będą towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać i mieć przez to udział w osiągnięciu celów zapisanych w art. 33 Traktatu.
3. Działania na rzecz rozwoju wsi będą:
 - zintegrowane w działania promujące rozwój i dostosowanie strukturalne regionów Wspólnoty, które są słabiej rozwinięte (Cel 1), oraz
 - towarzyszyć działaniom wspierającym ekonomiczną i społeczną konwersję obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych (Cel 2)

w regionach, których to dotyczy, uwzględniając specyficzne cele wsparcia Wspólnoty w odniesieniu do poszczególnych celów, jak zostało to ujęte w art. 158 i 160 Traktatu oraz w rozporządzeniu nr 1260/1999/WE i zgodnie z warunkami zawartymi w tym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Wsparcie rozwoju wsi, związane z działalnością rolniczą i jej konwersją może dotyczyć:

- poprawy struktur gospodarstw rolnych i struktur służących przetwórstwu i sprzedaży produktów rolnych,
- konwersji i reorientacji potencjału produkcji rolniczej, wprowadzenia nowych technologii i poprawy jakości produktów,
- zachęcania do prowadzenia produkcji innej niż produkcja żywności,
- zrównoważonego rozwoju lasów,
- zróżnicowania działalności w celu wprowadzenia uzupełniających bądź alternatywnych form działalności,
- utrzymania i wzmocnienia żywych struktur społecznych na terenach wiejskich,
- rozwoju działalności gospodarczej, utrzymania i tworzenia miejsc pracy w celu zapewnienia lepszego wykorzystania istniejącego potencjału,
- poprawy warunków pracy i życia,
- utrzymania i promocji niskonakładowych systemów gospodarowania rolniczego,
- zachowania i promocji wysokiej wartości przyrody oraz zrównoważonego rolnictwa respektującego wymagania środowiska,
- zlikwidowania nierówności i promocji równych szans dla kobiet i mężczyzn, w szczególności poprzez wspieranie projektów zainicjowanych i wdrażanych przez kobiety.

Artykuł 3

Wsparcie będzie udzielane przedsięwzięciom na rzecz rozwoju wsi, które zostały zdefiniowane w tytule II i pod warunkami tam zapisanymi.

TYTUŁ II

DZIAŁANIA NA RZECZ ROZWOJU WSI

ROZDZIAŁ I

INWESTOWANIE W GOSPODARSTWA ROLNE

Artykuł 4

Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych będzie służyło wzrostowi dochodów z rolnictwa oraz poprawie warunków życia, pracy i produkcji.

Takie inwestycje będą odpowiadały co najmniej jednemu z poniższych celów:

- zmniejszenie kosztów produkcji,
- poprawa i bardziej efektywna organizacja produkcji,
- poprawa jakości,
- ochrona i poprawa środowiska naturalnego, warunków higienicznych oraz warunków bytowania zwierząt,
- promowanie zróżnicowania działalności rolnej.

Artykuł 5

Wsparcie inwestycji będzie udzielane gospodarstwom rolnym:

- których rentowność można wykazać,
- które spełniają minimalne standardy dotyczące środowiska, higieny i warunków bytowania zwierząt,

oraz

- gdzie rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe.

Artykuł 6

Wsparcie nie będzie udzielane inwestycjom, które mają za cel wzrost produkcji, dla której nie można znaleźć żadnego normalnego rynku zbytu.

Artykuł 7

Państwa członkowskie ustalą limity dla inwestycji kwalifikujących się do wsparcia.

Całkowita wartość wsparcia, wyrażona w procentach wielkości kwalifikującej się inwestycji jest ograniczona do maksymalnie 40% lub 50% na obszarach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji. Jeśli inwestycje podejmowane są przez młodych rolników, tak jak mowa o tym jest w rozdziale II, to wówczas wielkość wsparcia może osiągnąć maksymalnie 45% lub 55% na obszarach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji.

ROZDZIAŁ II

UŁATWIENIE STARTU MŁODYM ROLNIKOM

Artykuł 8

1. Pomoc młodym rolnikom w celu ułatwienia im startu w rolnictwie będzie przyznawana pod następującymi warunkami:

- rolnik ma mniej niż 40 lat,
- rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe,
- rolnik rozpoczyna prowadzenie gospodarstwa rolnego po raz pierwszy,
- w odniesieniu do gospodarstwa:
 - i) można wykazać jego rentowność,oraz
 - ii) spełnione są minimalne standardy dotyczące środowiska, higieny i warunków życia zwierząt,oraz
- rolnik ten jest głową gospodarstwa.

Szczególne warunki mogą zostać zastosowane, jeżeli młody rolnik nie jest jedyną głową gospodarstwa. Warunki te muszą być jednak równoważne z tymi, które musi spełnić młody rolnik, który zaczyna prowadzić gospodarstwo i jest jego jedyną głową.

1. Pomoc dla rozpoczynającego gospodarowanie młodego rolnika może obejmować:

- jednorazową premię do wysokości maksymalnej określonej w załączniku,
- dopłatę do spłaty odsetek kredytu zaciągniętego w celu pokrycia kosztów, które pojawiły się w związku z rozpoczęciem prowadzenia gospodarstwa; skapitalizowana wartość dopłat do spłaty odsetek nie może przekraczać wartości premii.

ROZDZIAŁ III

SZKOLENIA

Artykuł 9

Wsparcie szkolenia zawodowego będzie przyczyniać się do zwiększenia wiedzy i umiejętności zawodowych rolników i innych osób zaangażowanych w działalność rolną lub leśną, oraz ich konwersję.

Szkolenia będą w szczególności zaprojektowane w taki sposób, aby:

- przygotować rolników do jakościowej reorientacji produkcji, stosowania praktyk produkcji zgodnych z zasadami utrzymania i poprawy stanu krajobrazu, ochrony środowiska, standardami higieny i warunków bytowania zwierząt, a także do nabycia umiejętności potrzebnych im do zarządzania rentownym gospodarstwem,

oraz

- przygotować właścicieli lasów i inne osoby zaangażowane w działalność leśną do stosowania praktyk zarządzania lasem służących poprawie funkcji ekonomicznych, ekologicznych i społecznych lasów.

ROZDZIAŁ IV

WCZEŚNIEJSZE EMERYTURY

Artykuł 10

1. Wsparcie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę w rolnictwie będzie przyczyniało się do realizacji następujących celów:

- zapewnienie dochodu starszym rolnikom, którzy decydują się na zaprzestanie gospodarowania,
- zachęcenie do zastępowania takich starszych rolników przez rolników, którzy mogą poprawić, tam gdzie jest to konieczne, rentowność pozostawionych im gospodarstw rolnych,
- wydzielenie fragmentów terenów rolnych dla produkcji nierolniczej, tam gdzie produkcja rolnicza przy zachowaniu rentowności nie jest możliwa.

1. Wsparcie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę może obejmować również działania służące zapewnieniu dochodu robotnikom rolnym.

Artykuł 11

1. Osoba przekazująca gospodarstwo:

- zaprzestanie całkowicie wszelkiej działalności komercyjnej; może ona jednak kontynuować niekomercyjną działalność rolną i zachować użytkowanie budynków,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie osiągnęła jeszcze normalnego wieku emerytalnego w momencie przekazywania gospodarstwa,

oraz

- prowadziła działalność rolniczą przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa.

1. Przejmujący gospodarstwo:

- zastępuje przekazującego gospodarstwo i staje się głową tego gospodarstwa, lub przejmuje całość lub część przekazywanego gruntu. Rentowność przekazywanego gospodarstwa musi ulec poprawie w czasie i zgodnie z regułami, które zostaną określone, uwzględniając w szczególności wiedzę i umiejętności zawodowe przejmującego gospodarstwo, powierzchnię ziemi, ilość pracy lub wielkość przychodu, zależnie od regionu i rodzaju produkcji,
- posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe, oraz
- podejmuje się prowadzić działalność rolniczą na przejmowanym gospodarstwie przez co najmniej 5 lat.

1. Robotnik rolny:

- zaprzestanie całkowicie wszelkiej działalności rolniczej,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie jest jeszcze w normalnym wieku emerytalnym,
- poświęcił co najmniej połowę swego czasu pracy w ciągu poprzednich 5 lat na pomoc rodzinie w prowadzeniu gospodarstwa lub pracę jako robotnik rolny,
- pracował w gospodarstwie rolnym osoby przekazującej gospodarstwo przez okres równoważny co najmniej 2 lat pracy w pełnym wymiarze czasu, w ciągu ostatnich 4 lat poprzedzających wcześniejsze przejście na emeryturę osoby przekazującej gospodarstwo,

oraz

- objęty jest systemem opieki społecznej.
1. Przejmujący gospodarstwo, który nie jest rolnikiem, może być dowolną osobą lub organem, który przejmie całość lub część ziemi, i będzie ją użytkował dla celów nierolniczych, takich jak leśnictwo, tworzenie rezerwatów ekologicznych w sposób zgodny z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska terenów wiejskich.
 2. Warunki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie przez okres, w którym osoba przekazująca gospodarstwo otrzymuje pomoc w postaci wcześniejszej emerytury.

Artykuł 12

1. Maksymalne kwoty wsparcia ze strony Wspólnoty zostały ustalone w załączniku.

2. Okres udzielania pomocy w postaci wcześniejszej emerytury nie będzie przekraczał 15 lat dla osoby przekazującej gospodarstwo i 10 lat dla robotnika rolnego. Pomoc taka będzie udzielana osobom, które przekazały gospodarstwo rolne nie dłużej niż do ukończenia przez nie 75 lat i robotnikom rolnym nie dłużej niż do osiągnięcia przez nich normalnego wieku emerytalnego.

W przypadku gdy osoba, która przekazała gospodarstwo rolne otrzymuje od państwa członkowskiego normalną emeryturę, wsparcie w postaci wcześniejszej emerytury zostanie przyznane jako dodatek, uwzględniający wysokość krajowej emerytury w tym państwie.

ROZDZIAŁ V

OBSZARY ZNAJDUJĄCE SIĘ W MNIEJ KORZYSTNEJ SYTUACJI I OBSZARY PODLEGAJĄCE OGRANICZENIOM ZE STRONY ŚRODOWISKA

Artykuł 13

Wsparcie dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji i obszarów podlegających ograniczeniom ze strony środowiska będzie przyczyniać się do realizacji następujących celów.

- a) *Kompensata dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji z przyczyn naturalnych:*
 - w celu zapewnienia ciągłości rolniczego użytkowania ziemi i przyczynienia się przez to do utrzymania żywej społeczności wiejskiej,
 - w celu utrzymania krajobrazu wsi,
 - w celu utrzymania i promowania systemów zrównoważonego gospodarowania, które w szczególności uwzględnia wymagania związane z ochroną środowiska.
- a) *Kompensata dla obszarów podlegających ograniczeniom ze strony środowiska*
 - w celu zapewnienia prowadzenia działalności rolniczej w sposób uwzględniający wymagania związane z ochroną środowiska na obszarach podlegających takim ograniczeniom.

Artykuł 14

1. Rolnicy na obszarach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji mogą uzyskać wsparcie w postaci dodatków wyrównawczych.
2. Dodatki wyrównawcze będą przyznawane na każdy hektar gruntów użytkowanych rolniczo przez rolników, którzy:
 - prowadzą działalność rolniczą na obszarze o pewnej minimalnej powierzchni, która zostanie określona,
 - prowadzą działalność rolniczą na obszarze znajdującym się w mniej korzystnej sytuacji, przez przynajmniej 5 lat od pierwszej wypłaty dodatku wyrównawczego,

oraz

- stosuje ogólną dobrą praktykę rolniczą zgodną z potrzebą ochrony środowiska i utrzymania krajobrazu wiejskiego, w szczególności chodzi o zrównoważone gospodarowanie.
- 1. Tam gdzie zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy Rady 96/23/WE ⁽¹⁾ zostaną wykryte w zwierzętach ze stada bydła należącego do producenta, pozostałości substancji zakazanych przez dyrektywę 96/22/WE ⁽²⁾ lub pozostałości substancji, które ta dyrektywa dopuszcza, ale zastosowanych nielegalnie, lub tam gdzie substancja lub produkt niedozwolone przez dyrektywę 96/22/WE, lub też dozwolone przez tą dyrektywę, ale przechowywane nielegalnie, zostaną znalezione w dowolnej formie w gospodarstwie producenta, to wówczas producent nie będzie otrzymywał dopłat wyrównawczych przez jeden rok kalendarzowy od momentu wykrycia substancji, o których mowa powyżej.

W przypadku powtarzającego się naruszenia tych zasad rolnik może nie otrzymywać dopłat przez okres do pięciu lat od momentu, w którym zostało wykryte powtórne wykroczenie. Długość tego okresu jest uzależniona od tego jak poważne jest wykroczenie.

W przypadku utrudnień ze strony właściciela zwierząt lub ich zarządcy podczas dokonywania inspekcji i pobierania próbek niezbędnych dla realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości różnych substancji, a także podczas wykonywania kontroli zgodnie z dyrektywą 96/23/WE, stosuje się kary przewidziane w pierwszym akapicie.

Artykuł 15

1. Dodatki wyrównawcze zostaną ustalone na poziomie, który:
 - jest wystarczający w celu skutecznego kompensowania istniejących utrudnień,oraz
 - nie prowadzi do nadmiernej kompensacji.
1. Dodatki wyrównawcze będą należycie zróżnicowane, uwzględniając:
 - sytuację i cele rozwoju poszczególnych regionów,
 - dotkliwość każdej trwałej naturalnej przeszkody utrudniającej prowadzenie gospodarstwa rolnego,
 - indywidualne problemy środowiskowe, które należy rozwiązać,
 - rodzaj produkcji oraz, w danym przypadku, strukturę ekonomiczną gospodarstwa.
1. Dodatki wyrównawcze zostaną ustalone na poziomie między maksymalnymi a minimalnymi kwotami, które są przedstawione w załączniku.

Dodatki wyrównawcze wyższe niż maksymalna kwota mogą być przyznane pod warunkiem, że średnia kwota wszystkich dodatków wyrównawczych przyznanych na poziomie programowania nie przekracza kwoty maksymalnej. Państwo członkowskie może jednak, w przypadkach uzasadnionych okolicznościami, przedstawić kombinację kilku programów regionalnych, w celu wyliczenia średniej kwoty.

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996, s. 3.

Artykuł 16

1. Płatności w celu zrekompensowania poniesionych kosztów lub utraconych korzyści mogą uzyskać rolnicy, którzy podlegają ograniczeniom przy prowadzeniu działalności rolnej na obszarach, na których istnieją ograniczenia ze względu na środowisko, jeżeli koszty zostały poniesione lub korzyści utracone z powodu stosowania ograniczeń w rolnictwie wynikających z przepisów ochrony środowiska obowiązujących we Wspólnocie. Płatności zostaną przyznane jeśli, i do takiej wysokości, do jakiej jest to niezbędne dla rozwiązania specyficznych problemów wynikających z powodu stosowania tych przepisów.
2. Płatności zostaną ustalone na poziomie, który zapobiegnie nadmiernej kompensacji; jest to szczególnie istotne w przypadku płatności na obszarach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji.
3. Maksymalne kwoty wsparcia Wspólnoty są przedstawione w załączniku.

Artykuł 17

Obszary znajdujące się w mniej korzystnej sytuacji to:

- tereny górskie (art. 18),
- inne obszary znajdujące się w mniej korzystnej sytuacji (art. 19),

oraz

- obszary podlegające jakimś specyficznym utrudnieniom (art. 20).

Artykuł 18

1. Tereny górskie to takie, które charakteryzują się znacznymi ograniczeniami możliwości użytkowania ziemi i znacznym wzrostem kosztów pracy w związku z:
 - istnieniem, z powodu wysokości, trudnych warunków klimatycznych, co skutkuje skróceniem okresu wegetacji,
 - występowaniem, na niższych wysokościach, stromych pochyłości obejmujących większą część terenów uprawnych, uniemożliwiających użytkowanie normalnych maszyn lub wymagających bardzo drogiego specjalistycznego sprzętu,

lub

- kombinacją dwóch powyższych czynników, gdzie każdy z tych czynników osobno jest mniej uciążliwy, ale istnienie obu równocześnie powoduje zwiększenie utrudnień.
1. Obszary na północ od 62 równoleżnika i niektóre obszary sąsiadujące będą traktowane w taki sam sposób jak obszary górskie.

Artykuł 19

Obszary znajdujące się w mniej korzystnej sytuacji, którym grozi zaprzestanie użytkowania ziemi i gdzie konieczna jest ochrona krajobrazu, obejmą obszary rolnicze, które są jednorodne z punktu widzenia naturalnych warunków uprawy, i których dotyczą wszystkie poniższe charakterystyki:

- obecność terenów o małej produktywności, trudnych w uprawie i z ograniczonym potencjałem produkcyjnym, który nie może być zwiększony, chyba że przy poniesieniu nadmiernych kosztów i które są odpowiednie przede wszystkim dla ekstensywnej hodowli zwierząt,
- produkcja, która wynika z małej produktywności środowiska naturalnego jest znacznie niższa od przeciętnej w odniesieniu do głównych wskaźników ekonomicznych działalności rolniczej,
- niska lub zmniejszająca się populacja zależna od działalności rolniczej; przyspieszenie wyludnienia zagroziłoby zaś stabilności funkcjonowania tego terenu i ciągłości zaludnienia.

Artykuł 20

Obszary znajdujące się w mniej korzystnej sytuacji mogą obejmować też inne obszary, na których istnieją pewne specyficzne utrudnienia, a na których działalność rolnicza powinna być kontynuowana; tam gdzie jest to niezbędne i pod pewnymi warunkami; w celu zachowania lub poprawy stanu środowiska, utrzymania stanu krajobrazu, zachowania potencjału turystycznego tych obszarów lub w celu ochrony wybrzeża.

Artykuł 21

Całkowita wielkość obszarów o których mowa w art. 16 i 20 nie może przekraczać 10% powierzchni branego pod uwagę państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ VI

AGRO-ŚRODOWISKO

Artykuł 22

Wsparcie metod produkcji rolniczej zaprojektowanych w celu ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich (agro-środowisko) będzie przyczyniać się do osiągnięcia celów polityki Wspólnoty w odniesieniu do rolnictwa i środowiska.

Wsparcie takie będzie promowało:

- sposoby użytkowania gruntów rolnych zgodne z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska, krajobrazu i jego elementów, zasobów naturalnych, gleby i różnorodności genetycznej,
- przyjazną dla środowiska ekstensyfikację rolnictwa i nisko intensywne systemy wypasania,
- zachowanie środowisk rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej, które są zagrożone,
- utrzymanie krajobrazu i cech historycznych terenów rolnych,
- stosowanie planowania środowiskowego w praktyce rolniczej.

Artykuł 23

1. Wsparcie zostanie przyznane rolnikom, którzy zobowiążą się do stosowania praktyk agro-środowiskowych przez okres co najmniej 5 lat. Tam gdzie jest to konieczne, dla szczególnych rodzajów zobowiązań zostanie określony dłuższy okres, uwzględniający ich skutki środowiskowe.
2. Zobowiązania agro-środowiskowe będą obejmowały więcej niż tylko stosowanie zwyczajnej dobrej praktyki rolniczej.

Zobowiązania agro-środowiskowe będą przewidywać usługi, których nie przewidują inne sposoby wsparcia, takie jak wsparcie rynkowe lub dodatki wyrównawcze.

Artykuł 24

1. Wsparcie w zakresie zobowiązań agro-środowiskowych będzie przydzielane corocznie i ustalone będzie na podstawie:

- utraconych dochodów,
- dodatkowych kosztów wynikających z tego zobowiązania,

oraz

- potrzeby zapewnienia zachęty finansowej.

Koszt znacznych niedochodowych prac niezbędnych dla wypełnienia zobowiązań może być także uwzględniony przy obliczaniu poziomu corocznego wsparcia.

1. Maksymalne kwoty wsparcia Wspólnoty na rok zawarte są w załączniku. Kwoty te wyliczane będą w oparciu o powierzchnię gospodarstwa, do której stosuje się zobowiązanie agro-środowiskowe.

ROZDZIAŁ VII

POPRAWA PRZETWÓRSTWA I SPRZEDAŻY PRODUKTÓW ROLNYCH

Artykuł 25

1. Wsparcie inwestycji ułatwi poprawę i racjonalizację przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych i przez to przyczyni się do wzrostu konkurencyjności i wartości dodanej tych produktów.
2. Wsparcie to przyczyni się do realizacji co najmniej jednego z poniższych celów:
 - zorientowanie produkcji zgodnie z przewidywalnymi trendami rynkowymi lub zachęcenie rozwinięcia nowych rynków zbytu na produkty rolne,
 - poprawa lub racjonalizacja kanałów sprzedaży lub procedur przetwórczych,

- poprawa przedstawienia i przygotowania produktów lub zachęcenie do lepszego wykorzystania lub eliminacji produktów ubocznych lub odpadów,
- zastosowanie nowych technologii,
- uprzywilejowanie innowacyjnych inwestycji,
- poprawa i monitorowanie jakości,
- poprawa i monitorowanie warunków zdrowotnych,
- ochrona środowiska.

Artykuł 26

1. Wsparcie zostanie udzielone osobom ostatecznie odpowiedzialnym za finansowanie inwestycji w przedsiębiorstwach:
 - których rentowność można wykazać,
- oraz
- które spełniają minimalne standardy dotyczące środowiska, higieny i warunków bytowania zwierząt.
1. Inwestycja musi służyć poprawie sytuacji w sektorze podstawowej produkcji rolnej, którego to dotyczy. Musi też gwarantować producentom takich podstawowych produktów odpowiedni udział w uzyskanych zyskach ekonomicznych.
 2. Muszą zostać wykazane odpowiednie dowody potwierdzające, że można znaleźć normalny rynek zbytu dla tych produktów.

Artykuł 27

1. Inwestycja będzie dotyczyła przetwarzania i sprzedaży produktów objętych załącznikiem I do Traktatu, z wyłączeniem produktów związanych z rybołówstwem.
2. Inwestycje będą odpowiadały kryteriom ustalającym priorytety i wskazującym jakie rodzaje inwestycji nie są uprawnione do wsparcia.

Artykuł 28

1. Następujące rodzaje inwestycji będą wyłączone ze wsparcia:
 - inwestycje na poziomie handlu detalicznego,
 - inwestycje w przetwórstwo i sprzedaż produktów pochodzących z krajów trzecich.
1. Całkowita wielkość wsparcia, wyrażona jako procent wartości uprawnionej inwestycji, jest ograniczona maksymalnie do:

- a) 50% w regionach objętych Celem 1;
- b) 40% w innych regionach.

ROZDZIAŁ VIII

LEŚNICTWO

Artykuł 29

1. Wsparcie dla leśnictwa będzie przyczyniało się do utrzymania i rozwoju ekonomicznych, ekologicznych i społecznych funkcji lasów na terenach wiejskich.
2. Wsparcie takie będzie promowało w szczególności jeden lub więcej z poniższych celów:
 - zrównoważone zarządzanie lasem oraz rozwój leśnictwa,
 - utrzymanie i poprawa stanu zasobów leśnych,
 - powiększenie obszarów zalesionych.
1. Wsparcie takie będzie udzielane tylko lasom i obszarom znajdującym się w posiadaniu właścicieli prywatnych, ich stowarzyszeń, gmin lub stowarzyszeń gmin. Ograniczenie to nie będzie miało zastosowania w odniesieniu do działań przewidzianych w szóstym myślniku art. 30 ust. 1.
2. Wsparcie takie będzie przyczyniało się do realizacji przedsięwzięć podejmowanych przez Wspólnotę i państwa członkowskie na poziomie międzynarodowym. Będzie się ono opierało o programy leśne na poziomie krajowym lub niższym, lub o inne równoważne narzędzia, które powinny uwzględniać zobowiązania podjęte na Konferencjach ministerialnych sprawie ochrony lasów w Europie.
3. Działania proponowane w ramach niniejszego rozporządzenia na obszarach zaklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia Rady nr 2158/92/EWG, z dnia 23 lipca 1992 r, w sprawie ochrony lasów Wspólnoty przed pożarami ⁽¹⁾ jako obszary o wysokim lub średnim ryzyku pożarów leśnych, muszą stosować się do planów ochrony lasów przygotowanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem nr 2158/92/EWG.

Artykuł 30

1. Wsparcie dla leśnictwa będzie dotyczyło jednego lub więcej z poniższych działań:
 - zalesienie terenu nie kwalifikujących się na mocy art. 31, pod warunkiem, że zalesienie to jest dostosowane do lokalnych warunków, także środowiskowych,
 - inwestycje w lasach mające na celu znaczne zwiększenie ich wartości ekonomicznej, ekologicznej i społecznej,

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 217, z 31.07.1992, s. 3. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 308/97/WE (Dz.U. WE nr L 51, z 21.02.1997, s. 2).

- inwestycje w celu poprawienia i racjonalizacji zbierania, przetwarzania i sprzedaży produktów leśnych; inwestycje związane z użyciem drewna jako surowca będą ograniczone do prac poprzedzających przetwórstwo przemysłowe,
 - promocja nowych rynków dla zastosowania i sprzedaży produktów leśnych,
 - zakładanie stowarzyszeń właścicieli lasów w celu pomocy ich członkom w prowadzeniu zrównoważonej i efektywnej gospodarki leśnej,
 - przywracanie potencjału produkcji leśnej, zniszczonego naturalną katastrofą i pożarem oraz wprowadzanie odpowiednich instrumentów zapobiegawczych.
1. Przepisy przedstawione w rozdziałach I i VII, za wyjątkiem drugiego akapitu art. 7, stosują się odpowiednio do inwestycji.

Artykuł 31

1. Wsparcie będzie udzielone na zalesianie terenów rolniczych, pod warunkiem, że takie zalesianie będzie dostosowane do lokalnych warunków, w tym także środowiskowych.

Wsparcie takie, oprócz kosztów sadzenia, może obejmować:

- coroczną premię na każdy hektar zalesionej ziemi dla pokrycia kosztów utrzymania, przez okres do pięciu lat,
 - coroczną premię na każdy hektar zalesionej ziemi dla pokrycia utraty dochodu z powodu zalesienia, przez okres do 20 lat. Premię tę mogą otrzymywać rolnicy, lub ich stowarzyszenia, którzy uprawiali tę ziemię przed jej zalesieniem lub każda inna osoba prywatna.
1. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych, podejmowanego przez władze publiczne, pokryje jedynie koszty założenia.
2. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych nie będzie przyznawane:
- rolnikom korzystającym ze wsparcia w postaci wcześniejszej emerytury,
 - w odniesieniu do hodowli choinek świątecznych.

W przypadku szybko rosnących gatunków hodowanych w krótkim okresie, wsparcie w celu zalesiania będzie udzielane jedynie w odniesieniu do kosztów sadzenia drzewek.

1. Maksymalne wsparcie Wspólnoty w postaci dorocznej premii przyznawanej dla pokrycia utraty przychodu zawarte jest w załączniku.

Artykuł 32

1. Mając na celu:

- utrzymanie i poprawę stabilności ekologicznej lasów, tam gdzie rola ochronna i ekologiczna tych lasów stanowi interes publiczny i gdzie koszty działań na rzecz utrzymania i odnowy lasów przekraczają dochód z leśnictwa;
- utrzymanie w przedsięwzięciach rolniczych pasów pozbawionych drzew w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się pożarów,

płatności dla poszczególnych przedsięwzięć będą przyznawane beneficjentom pod warunkiem, że w sposób zrównoważony zostaną zapewnione wartości ochronne i ekologiczne lasów, a działania, które mają zostać zrealizowane zostaną zapisane w umowie zawierającej także specyfikację kosztów.

1. Płatności będą ustalane pomiędzy maksymalnymi i minimalnymi kwotami wyszczególnionymi w załączniku, przy uwzględnieniu rzeczywistych kosztów działań, jak wcześniej zastrzeżono to w umowie.

ROZDZIAŁ IX

PROMOWANIE DOSTOSOWANIA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 33

Wsparcie zostanie udzielone przedsięwzięciom, które odnoszą się do działalności rolniczej i jej konwersji oraz do działalności wiejskiej, która nie podlega zakresowi żadnych innych przedsięwzięć, o których mowa w niniejszym tytule.

Przedsięwzięcia te będą obejmować:

- meliorację,
- reparcelację,
- tworzenie systemu usług na wsi związanych z prowadzeniem działalności rolniczej,
- sprzedaż produktów rolnych dobrej jakości,
- podstawowe usługi na rzecz gospodarki i ludności wiejskiej,
- odbudowa i rozwój wsi, oraz ochrona i zachowanie dziedzictwa wsi,
- zróżnicowanie działalności rolniczej i działalności zbliżonej do rolniczej w celu zapewnienia zróżnicowanej działalności lub alternatywnych dochodów,
- gospodarka zasobami wodnymi wsi,
- rozwój i poprawa infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa,
- zachęcanie do prowadzenia działalności związanej z turystką i rzemiosłem,
- ochrona środowiska w powiązaniu z rolnictwem, leśnictwem i zachowaniem krajobrazu, a także z poprawą warunków bytowania zwierząt gospodarskich,

- przywrócenie rolniczego potencjału produkcyjnego zniszczonego naturalnymi katastrofami oraz wprowadzenie odpowiednich instrumentów zapobiegawczych,
- inżynieria finansowa.

ROZDZIAŁ X

ZASADY ZASTOSOWANIA

Artykuł 34

Szczegółowe zasady zastosowania tego tytułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.

Zasady te mogą w szczególności definiować:

- zasady wsparcia inwestycji w gospodarstwach rolniczych (art. 4-7), uwzględniając ograniczenia wynikające z zastosowania art. 6.
- okres i warunki poprawienia rentowności gospodarstwa rolnego oraz warunki użytkowania i przekazywania ziemi w przypadku wcześniejszych emerytur (art. 11 ust. 2),
- warunki przyznawania i obliczania dodatków wyrównawczych dla obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji, uwzględniając przypadek komunalnego użytkowania gruntów rolnych (art. 14 i 15) oraz wypłat rekompensat na obszarach podlegających ograniczeniom z powodu środowiska (art. 16),
- warunki regulujące przyznawanie zobowiązań agro-środowiskowych (art. 23 i 24),
- wybór kryteriów dla inwestycji mających na celu poprawę przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych (art. 27 ust. 2),
- warunki odnoszące się do przedsięwzięć leśnych (rozdział VIII).

Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może uchylać w stosunku do najbardziej odległych regionów przepis, który ich dotyczy, znajdujący się w drugim myślniku art. 28 ust. 1, pod warunkiem, że przetwarzane produkty są przeznaczone na rynek w tym regionie.

TYTUŁ III

OGÓLNE ZASADY, WARUNKI ADMINISTRACYJNE I FINANSOWE

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Sekcja I

Wsparcie z EAGGF

Artykuł 35

1. Wsparcie Wspólnoty dotyczące wcześniejszych emerytur (art. 10-12), obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji i obszarów podlegających ograniczeniom ze względu na środowisko (art. 13-21), agro-środowiska (art. 22-24) i zalesiania (art. 31), będzie finansowane we Wspólnocie z Sekcji Gwarancji EAGGF.
2. Wsparcie Wspólnoty dla innych działań na rzecz rozwoju wsi będzie finansowane przez EAGGF:
 - Sekcję Orientacji na obszarach objętych Celem 1,
 - Sekcję Gwarancji na obszarach nie objętych Celem 1.
1. Wsparcie dla działań o których mowa w szóstym, siódmym i dziewiątym myślniku art. 33, będzie finansowane przez EAGGF na obszarach zakwalifikowanych jako obszary Celu 1 i 2 i obszary przejściowe, o ile finansowanie ich nie jest zapewnione przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (ERDF).

Artykuł 36

1. Uwzględniając wsparcie działań na rzecz rozwoju wsi, o których mowa w art. 35 ust. 2:
 - na obszarach objętych Celem 1, rozporządzenie nr 1260/1999/WE będzie stosowane zgodnie z uzupełnieniami przez zasady szczegółowe zawarte w niniejszym rozporządzeniu,
 - na obszarach objętych Celem 2, Rozporządzenie nr 1260/1999/WE będzie stosowane zgodnie z uzupełnieniami przez zasady szczegółowe zawarte w niniejszym rozporządzeniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.
1. Uwzględniając wsparcie działań na rzecz rozwoju wsi finansowanych przez Sekcję Gwarancji EAGGF, będą się stosowały szczególne zasady rozporządzenia nr 1260/1999/WE ⁽¹⁾ i zapisy przyjęte przy jego wdrażaniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Sekcja II

Zgodność i spójność

Artykuł 37

1. Wsparcie dla przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi będzie przyznawane jedynie dla przedsięwzięć zgodnych z prawem Wspólnoty.
2. Przedsięwzięcia takie będą zgodne z innymi politykami Wspólnoty i przedsięwzięciami realizowanymi w ramach tych polityk.

⁽¹⁾ Patrz strona 103 niniejszego Dziennika Urzędowego

W szczególności zaś żadne przedsięwzięcie, które podlega niniejszemu rozporządzeniu, nie będzie uprawnione do wsparcia w ramach innych systemów pomocy Wspólnoty, jeżeli jest to niezgodne z warunkami szczegółowymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Należy zapewnić spójność z innymi przedsięwzięciami wdrażanymi w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej. W szczególności należy zapewnić spójność pomiędzy: z jednej strony przedsięwzięciami na rzecz rozwoju wsi, z drugiej zaś strony przedsięwzięciami wdrażanymi w ramach organizacji wspólnego rynku, przedsięwzięć na rzecz poprawy jakości w rolnictwie oraz zdrowia, jak również pomiędzy różnymi przedsięwzięciami wspierającymi rozwój wsi.

Odpowiednio zatem żadne wsparcie w ramach niniejszego rozporządzenia nie może być przyznane na rzecz:

- przedsięwzięć podlegających systemowi wsparcia w ramach organizacji wspólnego rynku, za wyjątkami, uzasadnionymi kryteriami celu, które mogą być określone zgodnie z art. 50,
 - przedsięwzięć wspierających projekty badawcze, w celu promowania produktów rolnych lub zwalczania chorób zwierząt.
1. Państwa członkowskie mogą ustanowić więcej, lub bardziej restrykcyjne warunki związanych z przyznawaniem wsparcia Wspólnoty na rzecz rozwoju wsi, pod warunkiem jednak, że warunki te będą zgodne z celami i wymaganiami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 38

1. Płatności nie mogą być dokonywane dla tego samego przedsięwzięcia na mocy niniejszego rozporządzenia oraz innego systemu wsparcia Wspólnoty.
2. Wsparcie kilku przedsięwzięć na mocy niniejszego rozporządzenia może być połączone jedynie pod warunkiem, że przedsięwzięcia te są ze sobą spójne i zgodne. Jeżeli jest to niezbędne, poziom wsparcia powinien zostać odpowiednio dostosowany.

Artykuł 39

1. Państwa członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia zgodności i spójności przedsięwzięć wspierających rozwój wsi zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszym rozdziale.
2. Plany rozwoju wsi przekazywane przez państwa członkowskie będą zawierały ocenę zgodności i spójności rozważanych przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi oraz wskazanie jakie działania zostały podjęte w celu zapewnienia zgodności i spójności.
3. Tam gdzie będzie to niezbędne przedsięwzięcia będą podlegały przeglądowi w celu zapewnienia zgodności i spójności.

ROZDZIAŁ II

PROGRAMOWANIE

Artykuł 40

1. Przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi finansowane przez Sekcję Orientacji EAGGF będą tworzyć część programowania dla regionów Celu 1 zgodnie z rozporządzeniem nr 1260/1999/WE.
2. Przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi inne niż te, o których mowa w art. 35 ust. 1, mogą tworzyć część programowania dla regionów Celu 2 zgodnie z rozporządzeniem nr 1260/1999/WE.
3. Inne przedsięwzięcia na rzecz rozwoju wsi, które nie tworzą części programowania zgodnie z ust. 1 i 2, będą przedmiotem programowania rozwoju zgodnie z art. 41-44.
4. Odnośnie do odpowiednich przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi, państwa członkowskie mogą przekazać do zatwierdzenia ogólne przepisy ramowe, które tworzą część programowania zgodnie z ust. 1-3, tak dalece jak jest to odpowiednie, mając na celu zachowanie jednolitych warunków.

Artykuł 41

1. Plany rozwoju wsi będą opracowane na poziomie geograficznym, który zostanie uznany za najbardziej odpowiedni. Plany będą przygotowywane przez odpowiednie władze desygnowane do tego przez państwo członkowskie, a następnie przekazywane Komisji Europejskiej, po skonsultowaniu ich z właściwymi władzami i organizacjami na odpowiednim szczeblu terytorialnym.
2. Przedsięwzięcia na rzecz wsparcia rozwoju wsi, które mają być podejmowane na jednym obszarze, będą zintegrowane, o ile to możliwe, w jeden plan. Tam gdzie potrzebne będzie stworzenie kilku planów, wskazane będą związki między przedsięwzięciami zawartymi w tych planach, a także zapewniona zostanie ich zgodność i spójność.

Artykuł 42

Plany rozwoju wsi będą obejmowały okres siedmiu lat, począwszy od 1 stycznia 2000r.

Artykuł 43

1. Plany rozwoju wsi będą zawierały:
 - opis ilościowy obecnej sytuacji pokazujący różnice, luki i potencjał rozwoju, zmobilizowane zasoby finansowe oraz główne wyniki działań realizowanych w poprzednim okresie programowania z uwzględnieniem dostępnych wyników ewaluacji,
 - opis proponowanej strategii, cele ilościowe tej strategii, wybrane priorytety rozwoju wsi oraz obszar geograficzny objęty strategią,
 - ocenę pokazującą oczekiwane skutki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, a także wpływ na zatrudnienie,
 - całościową, indykatywną tabelę finansową przedstawiającą przewidywane krajowe i wspólnotowe zasoby finansowe odpowiadające każdemu priorytetowi rozwoju wsi, przekazaną w kontekście planu, oraz tam gdzie plan obejmuje tereny rolnicze objęte Celem 2, wyszczególniającą kwoty

indykatywne dla przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi na tych obszarach z tytułu przepisów art. 33,

- opis przedsięwzięć rozważanych w celu wdrożenia planów, w szczególności systemy pomocy, w tym punkty niezbędne dla oceny zasad konkurencji,
 - w danym przypadku, informację o potrzebach działań obejmujących badania, projekty demonstracyjne, szkolenia lub pomoc techniczną, odnoszących się do przygotowania, wdrażania lub dostosowania odpowiednich przedsięwzięć,
 - desygnowanie właściwych władz i odpowiedzialnych organów,
 - przepisy pozwalające zapewnić skuteczne i właściwe wdrażanie planów, w tym monitoring i ocenę; definicję wskaźników ilościowych oceny; postanowienia kontroli, sankcje i odpowiednie upowszechnianie,
 - wyniki konsultacji i desygnowania stowarzyszonych władz i organów, jak również partnerów społecznych i ekonomicznych na odpowiednich szczeblach.
1. W swoich planach, państwa członkowskie:
 - zapewnią obecność na swoich terytoriach przedsięwzięć agro-środowiskowych, zgodnie ze swoimi specyficznymi potrzebami,
 - zapewnią istnienie koniecznej równowagi pomiędzy różnymi przedsięwzięciami związanymi z pomocą.

Artykuł 44

1. Plany rozwoju wsi zostaną przekazane nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja oceni zaproponowane plany, aby stwierdzić czy są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Na podstawie tych planów Komisja przyjmie dokumenty programujące rozwój wsi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/1999/WE, w ciągu sześciu miesięcy od przekazania planów.

ROZDZIAŁ III

PRZEDSIĘWZIĘCIA DODATKOWE ORAZ INICJATYWY WSPÓLNOTY

Artykuł 45

1. Stosownie do art. 21 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/1999/WE, Komisja, wypełniając procedurę zawartą w art. 50 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, może rozszerzyć zakres wsparcia z Sekcji Orientacji EAGGF poza to o czym mowa w art. 35 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz zakres finansowania przedsięwzięć, które kwalifikują się na podstawie rozporządzeń Rady nr 1262/1999/WE ⁽¹⁾, nr 1261/1999/WE ⁽¹⁾ i nr 1263/1999/WE ⁽²⁾, mając na celu wdrożenie wszystkich przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi w ramach inicjatywy Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 161, z 26.06.1999, s. 48.

2. Z inicjatywy Komisji, Sekcja Gwarancji EAGGF może sfinansować badania związane z programowaniem rozwoju wsi.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 46

1. Wsparcie Wspólnoty na rzecz rozwoju wsi z Sekcji Gwarancji EAGGF będzie przedmiotem planowania finansowego i księgowości w ujęciu rocznym. Planowanie finansowe będzie tworzyło część programowania rozwoju wsi (art. 40 ust. 3) lub programowania związanego z Celem 2.
2. Komisja dokona wstępnej alokacji między państwa członkowskie, w podziale rocznym i stosując kryteria celu, które uwzględniają szczegółową sytuację oraz potrzeby, a także wysiłki, które mają być podjęte, w szczególności na rzecz środowiska, tworzenia miejsc pracy i zachowania krajobrazu.
3. Wstępna alokacja będzie dostosowana na podstawie rzeczywistych wydatków oraz zweryfikowanych prognoz wydatków przekazanych przez państwa członkowskie, uwzględniając cele programu. Będzie uwzględniała także dostępne środki, a także będzie zgodna z intensywnością pomocy terenom wiejskim objętym Celem 2.

Artykuł 47

1. Przepisy finansowe zawarte w art. 31 i 32, z wyjątkiem piątego akapitu ust. 1 tego artykułu, oraz w art. 34, 38 i 39 rozporządzenia nr 1260/1999/WE, nie będą się stosowały do wsparcia przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi w odniesieniu do Celu 2.

Komisja podejmie działania konieczne w celu zapewnienia skutecznego i spójnego wdrażania przedsięwzięć, które osiągną przynajmniej takie standardy jak te, o których mowa w pierwszym akapicie, w tym zasadę jednej władzy zarządzającej.

2. W przypadku przedsięwzięć objętych programowaniem rozwoju wsi, Wspólnota będzie uczestniczyła w finansowaniu, stosownie do zasad ustalonych w art. 29 i 30 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.

W związku z tym:

- udział Wspólnoty nie będzie przekraczał 50% całkowitych kosztów kwalifikowanych i, w zasadzie, będzie równy przynajmniej 25% kwalifikowanych wydatków publicznych na obszarach nie objętych Celem 1 i Celem 2,
- dla inwestycji przynoszących dochód, będą stosowały się wielkości zawarte w art. 29 ust. 4 a) ii) oraz iii), a także b) ii) oraz iii) rozporządzenia nr 1260/1999/WE. Gospodarstwa rolne i leśne oraz przedsiębiorstwa zaangażowane w przetwórstwo i sprzedaż produktów rolnych i leśnych są w tym zakresie przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 29 ust. 4 b) iii),

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 161, z 26.06.1999, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 161, z 26.06.1999, s. 54.

- wkład Wspólnoty w programowanie przedsięwzięć zawartych w art. 22-24 niniejszego rozporządzenia będzie stanowił 75% na obszarach objętych Celem 1 oraz 50% na innych obszarach.

Do takich płatności będzie się stosował piąty akapit art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.

1. Wypłaty pomocy finansowej z Sekcji Gwarancji EAGGF mogą mieć formę zaliczek na wdrażanie programów lub wypłat na pokrycie rzeczywiście poniesionych wydatków.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 48

1. Komisja i państwa członkowskie zapewnią skuteczny monitoring wdrażania programów rozwoju wsi.
2. Monitoring będzie realizowany poprzez wspólnie uzgodnione procedury.

Monitoring będzie realizowany przez odniesienie do specyficznych wskaźników fizycznych i finansowych wcześniej uzgodnionych i ustalonych.

Państwa członkowskie będą przekazywały Komisji doroczne raporty z dokonanych postępów.

3. W danych przypadkach zostaną utworzone komitety monitorujące.

Artykuł 49

1. Oszacowanie przedsięwzięć objętych programami rozwoju wsi będzie wykonywane na podstawie zasad ustalonych w art. 40-43 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.
2. Sekcja Gwarancji EAGGF może, w ramach zasobów finansowych alokowanych na poszczególne programy, uczestniczyć w finansowaniu oszacowania w odniesieniu do rozwoju wsi w państwach członkowskich. Sekcja Gwarancji EAGGF może także z inicjatywy Komisji finansować oszacowanie na poziomie Wspólnoty.

ROZDZIAŁ VI

ZASADY WDRAŻAJĄCE

Artykuł 50

Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego tytułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą zawartą w art. 50 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.

Zasady te mogą w szczególności określać szczegóły:

- przedstawiania planów rozwoju wsi (art. 41-44),
- przeglądu dokumentów programujących rozwój wsi,
- planowania finansowego, w szczególności dla zapewnienia dyscypliny budżetowej (art. 46) i udziału w finansowaniu (art. 47 ust. 2),
- monitoringu i oszacowania (art. 48-49),
- jak zapewnić zgodność między przedsięwzięciami na rzecz rozwoju wsi i przedsięwzięciami wspierającymi wprowadzanymi przez organizacje rynkowe (art. 37).

TYTUŁ IV

POMOC PAŃSTWA

Artykuł 51

1. Jeżeli przepisy niniejszego tytułu nie stanowią inaczej, to dla pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie przedsięwzięciom na rzecz wsparcia rozwoju wsi będą stosowane art. 87-89 Traktatu.

Jednakże, przepisy art. 87-89 Traktatu nie będą się stosowały dla wkładu finansowego zapewnianego przez państwa członkowskie przedsięwzięciom będącym przedmiotem wsparcia Wspólnoty w zakresie art. 36 Traktatu, zgodnie z zapisami niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc dla inwestycji w gospodarstwach rolnych przekraczająca wielkości procentowe, o których mowa w art. 7, jest zakazana.

Zakaz ten nie stosuje się do pomocy inwestycjom wiążącym się z:

- inwestycjami podejmowanymi w przeważającym stopniu w interesie publicznym, wiążącymi się z zachowaniem tradycyjnego krajobrazu ukształtowanego przez działalność rolniczą i leśną lub przeniesieniem budynków gospodarskich,
- ochroną i poprawą stanu środowiska,
- poprawą warunków higieny w gospodarstwach hodowlanych oraz poprawą warunków bytowania zwierząt.

1. Pomoc państwa przyznawana rolnikom w celu zrekompensowania naturalnych utrudnień na obszarach znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji jest zakazana jeśli nie spełnia ona warunków, o których mowa w art. 14 i 15.
2. Pomoc państwa w celu wsparcia rolników, którzy podejmują zobowiązania agro-środowiskowe nie spełniające warunków zawartych w art. 22-24, jest zakazana. Dodatkowa pomoc, przekraczająca maksymalne stawki ustalone zgodnie z art. 24 ust. 2, może być jednak przyznana, jeśli jest to uzasadnione stosownie do ust. 1 niniejszego artykułu. W odpowiednio uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, może być udzielona derogacja w odniesieniu do minimalnego czasu trwania tych zobowiązań, zgodnie z art. 23 ust. 1.

Artykuł 52

W ramach zakresu zastosowania art. 36 Traktatu, pomoc państwa, która ma na celu zapewnienie dodatkowego finansowania przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi, którym zostało przyznane wsparcie Wspólnoty, będzie notyfikowana przez państwa członkowskie i zatwierdzana przez Komisję zgodnie z zapisami niniejszego rozporządzenia, jako część programowania, do którego odnosi się art. 40. Pierwsze zdanie art. 88 ust. 3 Traktatu nie będzie się stosowało do notyfikowanej w ten sposób pomocy.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 53

1. Jeżeli jakieś specyficzne przedsięwzięcia będą konieczne w celu ułatwienia przejścia od obowiązującego systemu do systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, przedsięwzięcia takie zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurami zawartymi w art. 50 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/1999/WE.
2. Przedsięwzięcia takie będą w szczególności przyjęte w celu zintegrowania istniejącego wsparcia Wspólnoty, przyjętego przez Komisję na okres wykraczający poza 1 stycznia 2000 r. lub bez żadnego ograniczenia czasowego, ze wsparciem na rzecz rozwoju wsi przewidzianym przez niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 54

1. Art. 17 rozporządzenia Rady nr 1696/71/EWG, z dnia 26 lipca 1971, w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu ⁽¹⁾, zmienia się następująco:

“Artykuł 17

1. Przepisy prawne w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej stosują się do rynku produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1, począwszy od daty wdrożenia zawartych tu przepisów.
 2. Pomoc, o której mowa w art. 8, jest przedmiotem częściowego finansowania przez Wspólnotę.
 3. Państwa członkowskie wypłacą producentom pomoc, o której mowa w art. 12, pomiędzy 16 października a 31 grudnia roku, w odniesieniu do którego wystąpiono o pomoc.
 4. Komisja, zgodnie z procedurą zawartą w art. 20, przyjmie zasady stosowania niniejszego artykułu”.
2. Art. 6 rozporządzenia Rady nr 404/93/EWG, z dnia 13 lutego 1993, w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów ⁽²⁾, zmienia się następująco:

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 175, z 4.08.1971, s. 1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 1554/97/WE (Dz.U. WE nr L 208, z 2.08.1997, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 47, z 25.02.1993, s.1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 1637/98/WE (Dz.U. WE nr L 210, z 28.07.1998, s. 28).

“Artykuł 6

1. Przez pięć kolejnych lat od momentu uznania, państwa członkowskie przyznają uznanym organizacjom producentów pomoc w celu zachęcenia do ich utworzenia i pomocy w ich obsłudze administracyjnej.
2. Pomoc taka:
 - w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku stanowi odpowiednio 5%, 5%, 4%, 3% i 2% wartości produkcji sprzedawanej pod auspicjami organizacji producentów,
 - nie przekracza rzeczywistych kosztów utworzenia i obsługi administracyjnej organizacji, której to dotyczy,
 - wypłacana jest w ratach rocznych przez maksymalnie siedem kolejnych lat od daty uznania,

Wartość produkcji w każdym roku będzie obliczana na podstawie:

- rocznej wielkości rzeczywistej sprzedaży,
 - średniej ceny uzyskanej przez producenta.
1. Organizacje producentów wywodzące się z organizacji, których działalność jest już w dużym stopniu zgodna z warunkami stawianymi przez niniejsze rozporządzenie, będą kwalifikowane do wsparcia w ramach niniejszego artykułu tylko wówczas, jeśli powstały one z połączenia w celu bardziej skutecznego osiągnięcia celów, o których mowa w art. 5. Jednakże, w takim przypadku, pomoc będzie udzielona jedynie w odniesieniu do kosztów stworzenia organizacji (wydatki poniesione w związku z pracami przygotowawczymi, opracowaniem aktów założenia i statutów).
 2. Pomoc, o której mowa w niniejszym artykule będzie notyfikowana Komisji w raporcie państw członkowskich na zakończenie każdego roku finansowego”.
3. Rozporządzenie Rady nr 2200/96/WE, z dnia 28 października 1996, w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾ zmienia się następująco:
- a) Art. 15 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

“6. W tych regionach Wspólnoty gdzie stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, państwa członkowskie mogą być upoważnione, w przypadku odpowiednio uzasadnionych próśb, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie połowie wkładu producentów. Pomoc ta będzie dodatkową dla funduszu operacyjnego.

W przypadku państw członkowskich, w których organizacje producentów sprzedają mniej niż 15% produkcji owoców i warzyw i których produkcja owoców i warzyw stanowi przynajmniej 15% ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc o której mowa w pierwszym akapicie może być częściowo zwrócona przez Wspólnotę na prośbę zainteresowanego państwa członkowskiego”.

- (a) Art. 52 otrzymuje następujące brzmienie :

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 297, z 21.11.1996, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 857/1999/WE (Dz.U. WE nr L 108, z 27.04.1999, s. 7).

“Artykuł 52

1. Wydatki związane z wypłatą rekompensaty wycofanej przez Wspólnotę oraz z finansowaniem przez Wspólnotę funduszu operacyjnego, specyficznych działań, do których odnosi się art. 17 i art. 53, 54 i 55, oraz kontroli ekspertów państw członkowskich udostępnianych Wspólnocie z zastosowaniem przepisów art. 40 ust. 1, zostaną uznane jako interwencja dla stabilizacji rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1257/1999/WE (*).
2. Wydatki związane z pomocą przyznaną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 oraz z drugim akapitem art. 15 ust. 6, zostaną uznane za interwencję w celu ustabilizowania rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1257/1999/WE. Będą one uprawnione do częściowego sfinansowania przez Wspólnotę.
3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 46, przyjmie zasady stosowania ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Przepisy tytułu VI będą się stosowały bez uszczerbku dla wprowadzenia rozporządzenia Rady nr 4045/89/EWG, z dnia 21 grudnia 1989, w sprawie bliższego zbadania przez państwa członkowskie transakcji tworzących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (**).

(*) Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999, s. 80

(**) Dz.U. WE nr L 388, z 30.12.1989, s. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 3235/94/WE (Dz.U. WE nr L 338, z 28.12.1994, s. 16)’.

Artykuł 55

1. Następujące rozporządzenia zostają uchylone:
 - rozporządzenie nr 4256/88/EWG,
 - rozporządzenia nr 950/97/WE, nr 951/97/WE, nr 952/97/WE oraz rozporządzenie nr 867/90/EWG,
 - rozporządzenia nr 2078/92/EWG, nr 2079/92/EWG, nr 2080/92/EWG,
 - rozporządzenie nr 1610/89/EWG.
1. Następujące przepisy zostają usunięte:
 - art. 21 rozporządzenia nr 3763/91/EWG ⁽¹⁾,
 - art. 32 rozporządzenia nr 1600/92/EWG ⁽²⁾,
 - art. 27 rozporządzenia nr 1601/92/EWG ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 356, z 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 173, z 27.06.1992, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. WE nr L 173, z 27.06.1992, s. 13.

- art. 13 rozporządzenia nr 2019/93/EWG (¹),
- 1. Rozporządzenia uchylone i przepisy usunięte odpowiednio w ust. 1 i 2 będą stosowane w odniesieniu do działań zatwierdzonych przez Komisję w ramach tych rozporządzeń przed 1 stycznia 2000 r.
- 2. Dyrektywy Rady i Komisji przyjmujące listy obszarów znajdujących się w mniej korzystnej sytuacji lub zmieniające takie listy zgodnie z art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 950/97/WE, pozostaną w mocy, chyba, że zostaną dalej zmienione w ramach programów

Artykuł 56

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Rozporządzenie będzie stosowane w odniesieniu do wsparcia od 1 stycznia 2000r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

K.-H. FUNKE

ZAAŁĄCZNIK

TABELA KWOT

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 184, z 27.07.1993, s. 1.

Tłumaczenie zweryfikowane

Art.	Przeznaczenie pomocy	Euro	
8 ust. 2	Pomoc przy rozpoczynaniu prowadzenia gospodarstwa	25 000	
12 ust. 1	Wcześniejsze przejście na emeryturę	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	na osobę przekazującą gospodarstwo na rok całkowita kwota na osobę przekazującą gospodarstwo na robotnika na rok całkowita kwota na robotnika
15 ust. 3	Minimalny dodatek wyrównawczy Maksymalny dodatek wyrównawczy	25 (**) 200	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
16	Maksymalna płatność	200	na hektar
24 ust. 2	Uprawy jednoroczne Specjalne uprawy wieloletnie Inne formy użytkowania ziemi	600 900 450	na hektar na hektar na hektar
31 ust. 4	Maksymalna roczna premia dla pokrycia utraconych dochodów z powodu zalesiania - dla rolników i ich stowarzyszeń - dla każdej innej osoby prywatnej	725 185	na hektar na hektar
32 ust. 2	Maksymalna płatność Minimalna płatność	40 120	na hektar na hektar

(*) Maksymalna roczna wypłata może być zwiększona maksymalnie dwukrotnie uwzględniając strukturę ekonomiczną gospodarstwa i cel przyspieszenia dostosowania struktur rolniczych.

(**) Kwota ta może być zmniejszona uwzględniając szczególne położenie geograficzne lub strukturę ekonomiczną gospodarstw na określonych obszarach, oraz w celu uniknięcia wypłaty zbyt dużych kwot wyrównawczych zgodnie z art. 15 ust. 1, drugi myślnik.